

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

H/16929. számú

országgyűlési határozati javaslat

**a Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság között a szociális biztonságról szóló,
Budapesten, 2005. február 8-án aláírt Egyezmény megerősítéséről**

Előadó: Dr. Rácz Jenő
egészségügyi miniszter

Budapest, 2005. június

Az Országgyűlés

...../2005. (...)OGY

határozata

**a Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság között a szociális biztonságról szóló,
Budapesten, 2005. február 8-án aláírt Egyezmény megerősítéséről**

Az Országgyűlés

- 1) megerősíti a Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság között a szociális biztonságról szóló, Budapesten, 2005. február 8-án aláírt Egyezményt,
- 2) felkéri a külügyminisztert, hogy az Egyezmény megerősítéséről diplomáciai úton értesítse a horvát felet.

Indokolás

A Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság közötti szociális biztonsági Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) aláírására 2005. február 8-án került sor Budapesten. Az Egyezmény aláírására az Országgyűlés által történő megerősítés jogával került sor, tekintettel arra, hogy közvetlenül állampolgári jogokat és kötelezettségeket érintő kérdéseket szabályoz. Az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges a megerősítés, és a horvát fél erről történő hivatalos tájékoztatása. A Kormány a 2215/2004. (VIII. 30.) Korm. határozatban egyetértett az Egyezmény aláírásával.

Az Egyezmény előzménye a Magyar Népköztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság Kormányai között kötött, Magyarországon az 1959. évi 20. törvényerejű rendelettel kihirdetett magyar-jugoszláv szociálpolitikai egyezmény, melynek alkalmazását a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság utódállamai magukra nézve vállalták.

Az Egyezmény biztosítja a magyar és a horvát egészségbiztosítás ellátásaira, a rokkantsági, öregségi és hozzátartozói nyugellátásokra jogosultságot szerzett személyek részére szerzett jogaik megőrzését abban az esetben is, ha lakóhelyüket az egyik állam területéről a másik állam területére helyezik át. Az Egyezmény lehetővé teszi az üzemi baleset és a foglalkozási megbetegedések esetén meglévő ellátási jogosultság fenntartását, a hatálya alá tartozó biztosítottak részére. Ugyancsak figyelembe veszi mindkét ország a munkanélküli ellátások megállapításánál a másik ország területén szerzett biztosítási időtartamot.

Az Egyezmény az európai normáknak megfelelően – és más hatályos kétoldalú egyezményekhez hasonlóan – főszabályként kimondja, hogy a munkavállaló biztosítási kötelezettsége annak a szerződő államnak a jogszabályai szerint áll fenn, amelynek területén a keresőtevékenységet folytatja, akkor is, ha a munkaadó a másik szerződő állam területén van. Az általános szabályok alól kivételt képeznek a munkaadó által a másik ország területére munka végzésére kiküldött dolgozók, a tengeri hajók személyzete, a külképviseletek tagjai és alkalmazottai biztosítására vonatkozó rendelkezések.

Az Egyezmény tárgyi hatálya a két fél egyetértése alapján azon jogszabályokra terjed ki, amelyek a társadalombiztosítási jogviszony alapján nyújtott ellátásokat szabályozzák, továbbá a munkanélküli ellátások tekintetében határoz meg szabályokat. Az Egyezmény személyi hatálya kiterjed mindazokra, akik az Egyezmény tárgyát képező jogszabályok hatálya alá tartoznak, valamint ezen személyek családtagjaira is, amennyiben azok jogukat ezen személyektől származtatják.

Az Egyezmény törvényhozási tárgyú, garanciális szabályokat tartalmaz, rendelkezései az állampolgárok szociális biztonságához fűződő jogait és kötelezettségeit érintik, különösen azzal, hogy lehetővé teszik a jogosultsághoz a biztosítási idők egybeszámítását.

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A HORVÁT KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A SZOCIÁLIS BIZTONSÁGRÓL

A Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság (a továbbiakban: Szerződő Felek) a társadalombiztosítással kapcsolatos kölcsönös együttműködés szabályozása céljából az alábbiakban állapodott meg:

I. RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Jelen Egyezményben a kifejezések jelentése a következő:

1. "Magyarország" Magyar Köztársaság;
"Horvátország" Horvát Köztársaság;

2. "állampolgár"

Magyarország vonatkozásában magyar állampolgár;
Horvátország vonatkozásában horvát állampolgár;

3. "jogszabályok"

azok a törvények és más általánosan kötelező jogi előírások, amelyek a jelen Egyezmény 2. cikkének (1) bekezdésében megjelölt szociális biztonsági ágazatokra vonatkoznak;

4. "illetékes hatóság"

jelen Egyezmény 2. cikkének (1) bekezdésében megjelölt jogszabályok alkalmazásáért felelős minisztériumok, miniszterek, illetve más illetékes hatóságok;

5. "teherviselő"

a jelen Egyezmény 2. cikkének (1) bekezdésében megjelölt jogszabályok végrehajtására kijelölt intézmény;

6. "illetékes teherviselő"

az a teherviselő, amelynél az illető személy az ellátási kérelem benyújtásának időpontjában biztosítva van, vagy amelynél ellátási igényjogosultsággal rendelkezik, vagy rendelkezne, ha még annak a Szerződő Félnek a területén tartózkodna, amelyben utoljára biztosítva volt;

7. "összekötő szervek"

azok a szervek, amelyeket az illetékes hatóságok a kölcsönös együttműködés fenntartására a jelen Egyezmény végrehajtása érdekében megbíznak;

8. "biztosított"

a jelen Egyezmény 2. cikkében megjelölt jogszabályok szerint biztosított személy;

9. "családtagok"

a magyar jogszabályok szerint közeli hozzátartozóként meghatározott vagy annak elismert személyek, a horvát jogszabályok szerint családtagként meghatározott vagy annak elismert személyek;

10. "lakóhely"

az egyik Szerződő Fél területén lévő azon hely, ahova az illető személy állandó tartózkodási szándékkal költözik, és ahol ennek a Szerződő Félnek a jogszabályai szerint van bejelentve;

11. "tartózkodási hely"

az a hely a Szerződő Felek egyikének területén, ahol az illető személy ideiglenesen tartózkodik;

12. "biztosítási idők"

járulékfizetési, foglalkoztatási és más különleges idők, amelyek ezekkel azonos megítélés alá tartoznak a Szerződő Fél jogszabályai szerint;

13. "természetbeni ellátás"

az Egyezmény 2. cikkében foglalt jogszabályok szerint meghatározott egészségügyi ellátás, illetve egészségügyi szolgáltatás, amelyet a kötelező egészségbiztosítás keretén belül nyújtanak;

14. "pénzbeni ellátás"

az Egyezmény 2. cikkében megjelölt nyugdíj, rokkant- és egészségbiztosítás minden pénzbeni ellátása, beleértve azok minden pótlékát, kiegészítését és emelését;

15. "munkanélküli ellátás"

Magyarországon: munkanélküliség esetén járó járadék;

Horvátországban: munkanélküliség esetén járó pénzbeli járadék.

(2) Jelen Egyezmény egyéb kifejezéseit a Szerződő Felek jogszabályaiban használatos jelentése szerint kell értelmezni.

2. cikk **Tárgyi hatály**

(1) Jelen Egyezmény a következő jogszabályokra vonatkozik:

Magyarországon:

1. a társadalombiztosítás által természetben és pénzben nyújtandó ellátásokról és azok fedezetéről szóló jogszabályok keretén belül,

a) a betegségi és anyasági ellátásról,

b) a baleseti ellátásról,

c) a nyugellátásról, valamint

2. a munkanélküli járadékról szóló jogszabályokra,

Horvátországban:

1. a kötelező egészségügyi biztosításról és az egészségügyi ellátásról,

2. a kötelező nyugdíj és rokkantbiztosításról,

3. a munkanélküli ellátásról

szóló jogszabályokra.

(2) Jelen Egyezmény mindazokra a jogszabályokra is vonatkozik, amelyek összefoglalják, módosítják, vagy kiegészítik jelen cikk (1) bekezdésben felsorolt jogszabályokat.

(3) Jelen Egyezmény hatálya kiterjed az egyik Szerződő Fél azon jogszabályaira is, amelyek az (1) bekezdés szerint már létező biztosítási rendszereket új biztosított kategóriákra terjesztik ki, továbbá azokra is, amelyek a szociális biztonság új rendszereit, vagy új ágait határozzák meg, feltéve, hogy e Szerződő Fél illetékes hatósága a másik Szerződő Fél illetékes hatóságát erről tájékoztatja. Amennyiben a másik Szerződő Fél illetékes hatósága az értesítés átvételének napjától számított 3 hónapon belül nem fejezi ki ellenvéleményét, azt úgy kell tekinteni, hogy a másik Szerződő Fél egyetért a jelen Egyezménynek az első Szerződő Fél említett jogszabályaira való kiterjesztésével.

3. cikk

Az Egyezmény alkalmazásának személyi hatálya

(1) Jelen Egyezmény hatálya kiterjed mindazokra a személyekre, akik az egyik, vagy mindkét Szerződő Fél jelen Egyezmény 2. cikkében meghatározott jogszabályainak hatálya alá tartoznak, vagy hatálya alá tartoztak.

(2) Jelen Egyezmény hatálya kiterjed a jelen cikk (1) bekezdésében felsorolt személyek családtagjaira is, amennyiben azok jogait ezen cikk (1) bekezdésben megjelölt személyektől származtatják.

4. cikk

Az állampolgárok azonos elbírálása

(1) Amennyiben jelen Egyezmény másként nem rendelkezik, az egyik Szerződő Fél jogszabályainak alkalmazása során a másik Szerződő Fél állampolgárai a saját állampolgáraikkal azonos elbírálás alá esnek.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti

a) a Szerződő Felek vonatkozó jogszabályait a biztosítottak és munkáltatók részvételéről a teherviselők és szövetségek szerveiben;

b) a Szerződő Feleknek harmadik országokkal kötött államközi egyezményeiben rögzített biztosítási teherviselési szabályait;

c) a Szerződő Feleknek harmadik országbeli hivatalos képviselőjénél, vagy egy ilyen képviselő tagjainál foglalkoztatott személyek biztosítására vonatkozó jogszabályait.

(3) Az európai uniós tagságából fakadó kötelezettségének eleget téve Magyarország kijelenti, hogy jelen Egyezmény alkalmazása során, az Európai Unió azon állampolgárait, akik valamilyen gazdasági tevékenység folytatása céljából gyakorolják a szabad mozgáshoz való jogukat, a magyar állampolgárokkal egyenlő elbánásban részesíti. A Szerződő Felek e célból együttműködnek.

5. cikk

A területek azonos elbírálása

(1) Ha a jelen Egyezmény másként nem rendelkezik, a nyugdíjak és más pénzbeli ellátások, amelyek tekintetében valamely Szerződő Fél jogszabályai szerint igényjogosultság áll fenn a munkanélküliség esetén járó ellátások kivételével, nem csökkenthetők, nem módosíthatók, nem függeszthetők fel, nem vonhatók meg, vagy nem vonhatók el azért, mert a jogosult a másik Szerződő Fél területén lakik.

(2) A másik Szerződő Fél harmadik országban lakóhellyel rendelkező állampolgárai részére a jelen Egyezmény 2. cikkében meghatározott jogszabályok szerinti pénzbeli ellátásokat az első Szerződő Fél azonos feltételek szerint fizeti ki, mint az ott lakó saját állampolgárainak.

(3) Az (1) bekezdés nem vonatkozik azokra az ellátásokra, amelyeket az ellátásban részesülő vagyoni, illetve jövedelmi helyzetétől függően hagynak jóvá.

II. RÉSZ

AZ ALKALMAZANDÓ JOGSZABÁLYOKRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

6. cikk

A biztosítás általános szabálya

Valamely tevékenységet folytató személy biztosítási kötelezettsége, ha a jelen Egyezmény 7., 8. és 9. cikke másként nem rendelkezik, azon Szerződő Fél jogszabályaihoz igazodik, amelynek területén az illető tevékenységet végzik. Ez a nem önálló tevékenység gyakorlása esetén akkor is érvényes, ha a munkavállaló lakóhelye, vagy a munkáltató székhelye a másik Szerződő Fél területén található.

7. cikk

Különleges rendelkezések

(1) Amennyiben az egyik Szerződő Fél területén székhellyel rendelkező munkáltató munkavállalóját tevékenység végzése céljából a másik Szerződő Fél területére küldi, a munkavállaló az első Szerződő Fél jogszabályainak megfelelően annak biztosítottja marad, amennyiben a foglalkoztatása a másik Szerződő Fél területén nem haladja meg a 24 naptári hónapot. Amennyiben a munkavállaló tevékenységét az előirányzott 24 hónapnál hosszabb időre meg kell hosszabbítani, a munkavállaló és a munkáltató közös kérésére kivételesen a munkáltató székhelye szerinti Szerződő Fél jogszabályainak alkalmazása legfeljebb további 24 naptári hónappal meghosszabbítható, feltéve, hogy a tevékenység végzése szerinti másik Szerződő Fél illetékes hatósága, illetőleg az általa megjelölt más szerv, vagy intézmény ehhez hozzájárult.

(2) Amennyiben az egyik Szerződő Fél területén önálló tevékenységet végző személy az adott tevékenység ideiglenes végzése céljából a másik Szerződő Fél területére távozik, rá a távozását követő legfeljebb 12 hónapig az első Szerződő Fél jogszabályai vonatkoznak úgy, mintha tevékenységét annak területén végezné.

(3) Légi, közúti, vagy vasúti közlekedéssel foglalkozó munkáltató utazó személyzetére kizárólag annak a Szerződő Félnek a jogszabályai alkalmazandóak, amelynek területén a munkáltató székhelye van.

(4) Az egyik Szerződő Fél lobogója alatt hajózó hajón szolgálatot teljesítő személyzetre azon Szerződő Fél jogszabályai alkalmazandók, amelynek a lobogója alatt a hajó hajózik.

(5) A hajó áru be- és kirakodásával, javításával, vagy felügyeletével megbízott jelen cikk (4) bekezdésében nem említett személyekre arra az időre, amíg a hajó a másik Szerződő Fél kikötőjében állomásozik, azon Szerződő Fél jogszabályai alkalmazandók, amelyhez a kikötő tartozik.

(6) Az egyik Szerződő Fél állami vagy köztisztviselői, hivatalos képviselői és a velük azonos elbírálás alá tartozó személyek, akiket tevékenységük végzése érdekében a másik Szerződő

Fél területére küldenek ki, családtagjaikkal együtt továbbra is a küldő Szerződő Fél jogszabályai szerint vannak biztosítva.

8. cikk

Diplomáciai és konzuli képviseletek tagjai

A 2. cikkben említett jogszabályok alkalmazása tekintetében jelen Egyezmény nem érinti a diplomáciai kapcsolatokról szóló, 1961. április 18-án aláírt Bécsi Egyezmény, valamint a konzuli kapcsolatokról szóló, 1963. április 24-én elfogadott Bécsi Egyezmény alkalmazását.

9. cikk

Kivételek

A Szerződő Felek illetékes hatóságai, vagy az általuk meghatalmazott más intézmények közös megegyezés alapján meghosszabbíthatják a határidőket, és meghatározhatnak más kivételeket is a jelen Egyezmény 7. cikkében megfogalmazott kivételeken túl.

III. RÉSZ

KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

I. Fejezet

Egészségbiztosítás

10. cikk

A biztosítási idők egybeszámítása

Az egészségbiztosítás körébe tartozó ellátásokra vonatkozó jogosultságok megszerzéséhez, fenntartásához és visszaállításához a mindkét Szerződő Fél jogszabályai szerint szerzett biztosítási időket egybe kell számítani, feltéve, ha ezek nem ugyanazon időre vonatkoznak.

11. cikk

Természetbeni ellátások

(1) Az a biztosított, aki az egyik Szerződő Fél illetékes teherviselőjénél egészségbiztosítással rendelkezik, addig jogosult sürgősségi ellátásra, amíg ideiglenesen a másik Szerződő Fél területén tartózkodik.

(2) Amennyiben a biztosítási esemény már bekövetkezett, a biztosított köteles a tartózkodási helyének megváltoztatása előtt beszerezni az illetékes teherviselő hozzájárulását. A hozzájárulás megtagadható a biztosított egészségi állapota miatt. Az illetékes teherviselő hozzájárulását utóbb is megadhatja, ha a biztosított az előzetes hozzájárulás megszerzését önhibáján kívüli okból mulasztotta el.

(3) A természetbeni ellátásokat jelen cikk (1) és (2) bekezdése szerint a biztosítottnak az illetékes teherviselő terhére a tartózkodási hely szerinti teherviselő nyújtja. A jogosultságot az illetékes teherviselő jogszabályai szerint, a természetbeni ellátás mértékét, fajtáját és módját a tartózkodási hely szerinti teherviselő jogszabályai szerint kell meghatározni.

(4) Jelen cikk előírásai a biztosított családtagjaira is vonatkoznak.

12. cikk
Kiküldött alkalmazottak jogainak
érvényesítése

(1) A jelen Egyezmény 7. cikkének (1), (2), (3), (4) és (6) bekezdésében, 8. cikkében, valamint 9. cikkében meghatározott személyek a természetbeni ellátást a tartózkodási hely szerinti teherviselőtől, annak jogszabályai szerint, az illetékes teherviselő terhére kapják meg.
(2) A jelen cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezés az illetékes teherviselő egyetértésével azokra a családtagokra is alkalmazandó, akik a biztosítottal együtt a másik Szerződő Fél területén tartózkodnak.

13. cikk
A nyugdíjasok jogainak érvényesítése

(1) Az a nyugdíjas, aki mindkét Szerződő Fél nyugdíjbiztosítójától kap nyugdíjat, a természetbeni ellátásokra a lakóhelye szerinti Szerződő Fél jogszabályai alapján jogosult.
(2) Az a nyugdíjas, aki csak az egyik Szerződő Fél nyugdíjbiztosítójától kap nyugdíjat és lakóhelye a másik Szerződő Fél területén van, a természetbeni ellátásokra a lakóhelye szerinti teherviselőnél jogosult, de az illetékes teherviselő terhére.
(3) A jelen cikk (1) és (2) bekezdése a nyugdíjas családtagjaira is vonatkozik.
(4) A jelen cikk előírásai mindaddig nem alkalmazhatók, amíg az érintett személynek jövedelemszerző tevékenysége folytán egészségbiztosítása van a Szerződő Felek egyikének jogszabályai szerint.

14. cikk
Családtagok jogainak érvényesítése

A biztosított azon családtagjai, akik az egyik Szerződő Fél jogszabályai szerint biztosítottak, lakóhelyük pedig a másik Szerződő Fél területén van, az illetékes teherviselő terhére a lakóhely szerinti teherviselő által alkalmazott jogszabályok szerint jogosultak természetbeni ellátásra.

15. cikk
Nagyobb értékű ellátások engedélyezése

Protézisek alkalmazásához és más, nagyobb értékű természetbeni ellátások engedélyezéséhez a jelen Egyezmény 11., 12. cikke, 13. cikkének (2) és (3) bekezdése és 14. cikke szerint, az illetékes teherviselő előzetes hozzájárulása szükséges. A hozzájárulás nem szükséges, amennyiben az ellátás életveszély miatt, vagy az illető egészsége szempontjából halaszthatatlan, vagy amennyiben ezen ellátások költségei átalány elszámolás formájában egyenlítődnek ki ezen Egyezmény 17. cikkének (2) bekezdése szerint.

16. cikk
A lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti
teherviselő

A jelen Egyezmény 11-15. cikkeiben felsorolt természetbeni ellátásokat a lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti teherviselő köteles biztosítani.

17. cikk
A költségek megtérítése

(1) Azokat az ellátásokat, amelyeket az egyik Szerződő Fél teherviselője nyújtott a másik Szerződő Fél illetékes teherviselője terhére, e fejezet rendelkezéseivel összhangban, a tényleges költségek alapján kell megtéríteni.

(2) Az összekötő szervek a tényleges költségelszámolás helyett a biztosítottak meghatározott csoportjánál átalány-elszámolás alkalmazásában is megállapodhatnak.

II. Fejezet
Rokkantsági, öregségi és hozzátartozói
nyugellátások

18. cikk
A biztosítási idők egybeszámítása

(1) Amennyiben az egyik Szerződő Fél jogszabályai alapján nincsenek meg a feltételek az ellátási igényjogosultságra kizárólag ennek a Szerződő Félnek a jogszabályai alapján megszerzett biztosítási idők szerint, az illetékes teherviselőnek ugyanúgy figyelembe kell vennie azokat a biztosítási időket, amelyek a másik Szerződő Fél jogszabályai szerint teljesültek, mintha az első Szerződő Fél jogszabályai szerint teljesültek volna, feltéve, ha az időszakok nem fedik egymást.

(2) Amennyiben az egyik Szerződő Fél jogszabályai alapján meghatározott ellátások nyújtása olyan tevékenységre megállapított biztosítási idő megszerzésétől függ, amelyre külön rendszer létezik, vagy az ellátás egy meghatározott szakmában, vagy foglalkozásban eltöltött biztosítási időtől függ, akkor ezen ellátásokra való jogosultság megállapítására a másik Szerződő Fél jogszabályai szerint szerzett biztosítási idők csak akkor vehetők figyelembe, ha azokat a megfelelő rendszerben szerezték, illetve ha a másik Szerződő Félnél e tevékenységre vagy foglalkozásra külön rendszer nem létezik, az időket azonos szakmában, vagy foglalkozásban szerezték meg. Amennyiben a biztosítási idők egybeszámítása nem alapozza meg az igényjogosultságot az ellátás külön rendszerében, akkor a beszámított időket az ellátási igényjogosultságra a biztosítás általános rendszerében kell egybeszámítani.

(3) Amennyiben jelen cikk (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt rendelkezések alkalmazása mellett még mindig nincsenek meg a feltételek az ellátási igényjogosultságra, az illetékes teherviselőnek figyelembe kell vennie azokat a biztosítási időket is, amelyek olyan harmadik államban teljesültek, amelyhez mindkét Szerződő Fél külön társadalombiztosítási egyezményvel kötődik, és amelynek rendelkezései kiterjednek a biztosítási idők egybeszámítására. Amennyiben harmadik állammal csak az egyik Szerződő Fél rendelkezik egyezményvel, akkor ez a Szerződő Fél az állampolgárai által a harmadik országban megvalósított biztosítási időket is figyelembe veszi, ha a harmadik állammal való egyezmény másként nem rendelkezik.

(4) Ezen cikkben említett biztosítási időket a Szerződő Felek jogszabályaival összhangban a tényleges időtartamukban kell figyelembe venni.

19. cikk
Önálló nyugdíj

Amennyiben az egyik Szerződő Fél jogszabályai szerint a biztosítási idők egybeszámítása nélkül is fennáll az ellátásra való igényjogosultság, akkor az ellátás összegét ennek a Szerződő Félnek illetékes teherviselője kizárólag az általa alkalmazott jogszabályok keretében

betöltött biztosítási idők alapján állapítja meg. E rendelkezést abban az esetben is alkalmazni kell, ha a másik Szerződő Fél jogszabályai alapján a biztosított a jelen Egyezmény 18. cikke értelmében ellátásra jogosult, amelyet a 20. cikk alapján számítanak ki.

20. cikk

Az ellátások arányos megállapítása

Amennyiben a Szerződő Felek egyikének jogszabályai értelmében az ellátásra való jogosultság csak a jelen Egyezmény 18. cikkének alkalmazásával áll fenn, e Szerződő Fél illetékes teherviselője az ellátást kizárólag az általa alkalmazott jogszabályok alapján számított biztosítási idők szerint állapítja meg. Amennyiben az ellátást nem lehetséges az előző mondat szerint megállapítani, az ellátást az alábbi módon kell megállapítani.

1. az illetékes teherviselő először megállapítja az ellátás elméleti összegét, amelyre a biztosított abban az esetben lenne jogosult, ha az összes egybeszámított biztosítási idők kizárólag az általa alkalmazott jogszabályok alapján lennének figyelembe véve. Elméleti összegnek számít az az összeg is, amely nem függ a nyugdíjba beszámító szolgálati évektől;
2. ezt követően az illetékes teherviselő a biztosítottat megillető tényleges ellátás összegét határozza meg a jelen cikk 1. pontja alatti elméleti összegből, azon aránynak megfelelően, amely a saját jogszabályai szerint figyelembe vett biztosítási idő és az összes biztosítási idő között fennáll;
3. amennyiben a 18. cikk szerinti összes biztosítási idő egybeszámítva hosszabb az egyik szerződő fél jogszabályai szerinti leghosszabb biztosítási időnél, a legmagasabb összeg kiszámításához az illetékes teherviselő az ellátás kiszámításánál a jelen cikk 1. és 2. pontja alapján ezt a leghosszabb biztosítási időt veszi figyelembe az egybeszámított idők helyett.

21. cikk

Az ellátások kiszámításának alapja

Amennyiben az egyik Szerződő Fél jogszabályai az ellátás kiszámítását a jövedelemre, illetve a befizetett járulékra alapozzák, ennek a Szerződő Félnek az illetékes teherviselője kizárólag a saját jogszabályai szerint megvalósított jövedelmet, illetve befizetett járulékot veszi figyelembe.

22. cikk

A 365 napnál rövidebb kötelező biztosítási időszak

Ha az egyik Szerződő Fél jogszabályai szerint megszerzett kötelező biztosítási idők összességükben nem érik el a 365 napot, és ezen biztosítási idő alapján nem áll fenn ellátásra való jogosultság, ennek a Szerződő Félnek a teherviselője nem köteles erre az időre ellátást nyújtani. Ezen biztosítási időszakokat a másik Szerződő Fél illetékes teherviselője mind az ellátásra való jogosultság e Szerződő Fél jogszabályai szerinti megszerzése, mind pedig az elszámolás vonatkozásában úgy veszi figyelembe, mintha azok a saját jogszabályai szerint teljesültek volna.

23. cikk

Nem egyidejű ellátások meghatározása

(1) Amennyiben nem egyidejűleg valósult meg a mindkét Szerződő Fél jogszabályai szerinti igényjogosultság, az ellátásra való igényjogosultságot saját jogszabályai alapján mindkét

Szerződő Fél önállóan határozza meg akkor, amikor a feltételek a saját jogszabályai szerint teljesültek.

(2) A második Szerződő Fél jogszabályai alapján utólag szerzett ellátás nem érinti az első Szerződő Fél jogszabályai alapján korábban meghatározott ellátást.

24. cikk **Tények tiszteletben tartása**

Amennyiben az egyik Szerződő Fél jogszabályai szerint a biztosítási idő, vagy a meghatározott tényállás meghosszabbítja az ellátásra való jogosultság megszerzéséhez szükséges időt, úgy hogy a jogosultság megszerzéséhez egy meghatározott biztosítási időnek kell eltelnie, akkor ezt az időszakot meg kell hosszabbítani a másik Szerződő Félnél megszerzett megfelelő biztosítási idővel, illetve a meghatározott tényállás (nyugellátás, táppénz ellátás, anyasági segély, üzemi baleseti, munkanélküli és más járadék) idejével.

25. cikk **Hozzá tartozói nyugdíj**

A jelen Egyezmény 18-24. cikkében foglalt rendelkezések értelemszerűen alkalmazandók a családtagok nyugdíjjogosultsága esetén is.

III. Fejezet

Üzemi baleset és foglalkozási betegség esetén járó

ellátás

26. cikk **Egészségügyi ellátás**

(1) Az a személy, aki üzemi baleset, vagy foglalkozási betegség következtében az egyik Szerződő Fél jogszabályai szerint természetbeni ellátásra igényjogosult, de a másik Szerződő Fél területén tartózkodik, vagy lakik, az illetékes teherviselő terhére a tartózkodási vagy lakóhelye szerinti teherviselőtől az erre a teherviselőre érvényes jogszabályok szerint részben természetbeni ellátásban, mintha az illető személy ennél volna biztosítva. A 15. cikk megfelelően érvényes.

(2) Az (1) bekezdés szerint keletkezett költségek megtérítésére a 17. cikk megfelelően érvényes.

27. cikk **Korábbi üzemi balesetek**

Amennyiben az egyik Szerződő Fél jogszabályai előírják, hogy a keresőképesség-csökkenés fokának, vagy a rokkantsági fok meghatározásához figyelembe kell venni az előző üzemi baleseteket és foglalkozási betegségeket, akkor a másik Szerződő Fél jogszabályai szerinti korábban keletkezett üzemi baleseteket és foglalkozási betegségeket is figyelembe kell venni.

28. cikk **Utazási balesetek**

Amennyiben az egyik Szerződő Fél területén lakóhellyel rendelkező személy érvényes munkavállalói szerződés alapján a másik szerződő államba utazik munkavégzés céljából és ezen, a munkavégzés helyéig vezető megszakítás nélküli legrövidebb úton balesetet szenved, annak megtérítését, az üzemi baleset esetére szóló biztosítás jogszabályainak megfelelően, a másik szerződő állam teherviselője viseli. Ez vonatkozik arra a balesetre is, amely a munkavállalót a lakóhely szerinti államba való visszatérés során éri közvetlenül azután, hogy lejárt a munkavállalói szerződése, amely alapján a másik szerződő államba utazott.

29. cikk

Foglalkozási betegségek alapján járó ellátás

(1) Amennyiben valamely foglalkozási betegség esetén térítést kellene fizetni mindkét Szerződő Fél jogszabályai szerint, akkor az ellátás csak azon Szerződő Fél illetékes teherviselőjét terheli, amelynek a területén az ilyen foglalkozási betegséget kiváltó tevékenységet utoljára folytatták.

(2) Amennyiben a biztosított az egyik Szerződő Fél jogszabályai szerint már foglalkozási betegségen alapuló ellátásban részesül, e Szerződő Fél teherviselője köteles az ellátás nyújtására akkor is, ha a biztosított állapota rosszabbodik. Amennyiben viszont a biztosított az első Szerződő Fél jogszabályai szerinti igényjogosultság alapján már ellátásban részesült, majd ezt követően a másik Szerződő Félnél vállalt munkát, és e tevékenység ugyanazzal a külön kockázattal járt, amelyért az ellátás már folyósításra került, és betegsége fokozódott, ennek a rosszabbodásnak az ellátása a másik Szerződő Fél kötelezettségévé válik azzal, hogy az első Szerződő Fél teherviselője a továbbiakban is köteles a korábban jóváhagyott ellátást folyósítani. Az említett esetben a második Szerződő Fél teherviselője csak azt a többlet ellátást hagyja jóvá, amely a már kialakult betegség rosszabbodását követően, az általa alkalmazott jogszabályok alapján és a rosszabbodás előtti irányadó jogszabályok szerint meghatározott ellátás között megállapítható.

IV. Fejezet

Munkánélküli járadék

30. cikk

(1) A Szerződő Felek állampolgárai azon államban jogosultak munkánélküli járadékra, amely Szerződő Fél állampolgárai, függetlenül attól, hogy munkánélkülivé válásuk előtt melyik Szerződő Fél területén voltak biztosítva.

(2) A munkánélküli járadék megállapításával összefüggésben a Szerződő Felek vállalják, hogy – a (3) és (4) bekezdésben foglalt kivételek figyelembe vételével – a másik Szerződő Fél területén eltöltött biztosítási időtartamot úgy veszik figyelembe, mintha azt a munkánélküli személy saját országában szerezte volna meg, feltéve, ha az említett ország jogszabályai szerint ezen időtartamok jogszerű időnek minősülnek.

(3) Horvát állampolgár esetében a (2) bekezdés akkor alkalmazható, ha az érintett személy a Horvátországban történt kérelem benyújtását megelőző 12 hónapban legalább 26 hétig biztosított volt.

(4) A (3) bekezdésben feltételként megállapított 26 hét minimális biztosítási idő nem vonatkozik azokra a személyekre, akiknek foglalkoztatását hosszabb időre tervezték, ám az önhibájukon kívül 26 hétnél korábban megszakadt.

(5) A munkanélküli járadék összegének a magyar jogszabályok szerint történő megállapításánál a horvát biztosítási idők alatt elért kereset helyett egy ugyanolyan, vagy hasonló munkakörnek megfelelő kereset magyarországi átlagát kell figyelembe venni.

(6) A munkanélküli járadék folyósításának időtartamát csökkenteni kell azzal az időtartammal, amely alatt a munkanélküli a másik Szerződő Fél területén a kérelem benyújtását megelőző utolsó 12 hónapon belül már a munkanélküli járadék valamilyen formájában részesült.

IV. RÉSZ

Vegyes rendelkezések

31. cikk

Az illetékes hatóságok kötelezettségei

(1) Jelen Egyezmény végrehajtásának módjáról az illetékes hatóságok (1. cikk (1) bekezdésének 4. pontja) külön megállapodást kötnek, amely a jelen Egyezménnyel egyidejűleg lép hatályba.

(2) Ezen cikk (1) bekezdésében említett megállapodásban az illetékes hatóságok megnevezik az összekötő szerveket az Egyezmény alkalmazásának könnyítése céljából, különösen a teherviselők egyszerű és gyors kapcsolatteremtésének érdekében.

32. cikk

Hivatali és jogsegély

(1) Az illetékes hatóságok kölcsönösen tájékoztatják egymást a következőkről:

1. a jelen Egyezmény alkalmazása céljából tett intézkedésekről;
2. a jelen Egyezmény alkalmazását érintő jogszabályi változásokról.

(2) A két Szerződő Fél illetékes hatóságai, teherviselői és összekötő szervei a jelen Egyezmény alkalmazása során kölcsönös ingyenes segítségnyújtásra és együttműködésre kötelezik magukat.

(3) Azon személyek orvosi vizsgálatait, akiknek a lakóhelye, vagy tartózkodási helye a másik Szerződő Fél területén van, a lakóhely, vagy a tartózkodási hely szerinti teherviselő végzi az illetékes teherviselő kérésére és terhére. Ha az orvosi vizsgálat mindkét Szerződő Fél teherviselője érdekében történik, akkor nem kerül sor költségtérítésre.

33. cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli irodák jogköre

Az egyik Szerződő Fél diplomáciai képviselői és konzuli irodái a másik Szerződő Fél felségterületén jogosultak, a jogosult kérésére, az első Szerződő Fél állampolgárai jelen Egyezményben foglalt jogainak biztosítása és védelme érdekében, meghatalmazás igazolása nélkül is intézkedéseket tenni. Az állampolgárok érdekében kérelmeket, nyilatkozatokat, vagy jogorvoslatokat nyújthatnak be.

34. cikk

Hitelesítési és illetékfizetési mentesség

(1) Az egyik Szerződő Fél jogszabályai által meghatározott illetékmentesség, vagy kedvezmény a jelen Egyezmény 2. cikkében megfogalmazott jogszabályok által biztosított jogok érvényesítésével kapcsolatban e Szerződő Fél jogszabályai értelmében kiterjed a másik Szerződő Fél jogszabályai szerint az említett cikk hatálya alá tartozó ugyanazon jogok érvényesítésére.

(2) Azokat az okmányokat, iratokat és beadványokat, amelyeket a jelen Egyezmény alkalmazása során csatolni kell, nem szükséges diplomáciai vagy konzuli felülhitelesítéssel ellátni.

(3) Az egyik Szerződő Fél illetékes hatóságai, teherviselői és összekötő szervei által okiratok eredetiségének igazolására kiállított bizonylatokat a másik szerződő fél illetékes hatóságai, teherviselői és összekötő szervei előtt azonos bizonyító erő illeti meg.

35. cikk

Végrehajtható határozatok és okiratok elismerése

(1) A bíróságok végrehajtható határozatait, továbbá az egyik Szerződő Fél teherviselőinek, illetve illetékes hatóságainak a járulékokra és egyéb társadalombiztosítási követelésekre vonatkozó végrehajtható okiratait a másik Szerződő Fél is elismeri.

(2) A jelen cikk (1) bekezdése szerinti határozatok és okiratok elismerése csak akkor tagadható meg, ha az sérti annak az államnak a közrendjét (ordre public), amelyben a határozatot vagy okiratot el kellene ismerni.

(3) A jelen cikk (1) bekezdése alapján elismert végrehajtható határozatokat és okiratokat a másik szerződő államban végre kell hajtani. A végrehajtási eljárást azon Szerződő Félnél kibocsátott megfelelő határozatok és okiratok végrehajtására vonatkozó jogszabályoknak megfelelően kell lefolytatni, amelynek területén a végrehajtás történik. A határozat, illetve az okirat eredeti példányának tartalmaznia kell a végrehajthatóság igazolását (végrehajtási klauzula).

(4) A teherviselők kölcsönös segélynyújtása jelen cikk alkalmazásakor nem foglalja magában a bírósági eljárásban való képviseletet.

36. cikk

Kártérítés

(1) Amennyiben egy személy az egyik Szerződő Fél jogszabályai szerint a másik Szerződő Fél területén bekövetkezett károsodás miatt részesül ellátásban, és ezen állam jogszabályai szerint harmadik személlyel szembeni kártérítésre jogosult, abban az esetben a kártérítési igényjogosultság az első Szerződő Fél teherviselőjére hárul, a rá vonatkozó jogszabályok szerint.

(2) Amennyiben egyazon káresetből származó, azonos jellegű ellátásra vonatkozó kártérítési igényjogosultság illeti meg mindkét Szerződő Fél teherviselőjét, a harmadik személy az (1) bekezdésben leírt, mindkét teherviselőre átszármazott jog szerint, a kártérítést befizetéssel egyenlítheti ki, vagy az egyik, vagy a másik teherviselő javára. A teherviselők az általuk folyósított ellátások arányában tartoznak elszámolni egymásnak.

37. cikk

Kérelmek benyújtása

(1) Azok a kérelmek, nyilatkozatok, vagy jogorvoslatok, amelyet jelen Egyezmény, vagy valamely Szerződő Fél jogszabályainak alkalmazása során az egyik Szerződő Fél valamely illetékes hatóságánál, teherviselőjénél, vagy egyéb illetékes intézményénél nyújtanak be, úgy

tekintendők, mint a másik Szerződő Fél hatóságainál, teherviselőjénél, vagy egyéb illetékes intézményénél benyújtott kérelem, nyilatkozat vagy jogorvoslati eszköz.

(2) Az egyik Szerződő Fél jogszabályai szerinti ellátás iránt benyújtott kérelem úgy tekintendő, mint a másik Szerződő Fél jogszabályai szerinti megfelelő ellátás iránti kérelem, amely jelen Egyezmény alkalmazása során felmerül. Ez nem érvényes, ha a kérelmező kifejezetten kéri, hogy a másik Szerződő Fél jogszabályai szerint szerzett ellátásra való igényjogosultságának megállapítását halasszák el.

(3) Az egyik Szerződő Fél jogszabályainak alkalmazása során a meghatározott határidőn belül valamely illetékes hatóságnál, teherviselőnél, vagy ezen Szerződő Fél egyéb illetékes intézményénél benyújtandó kérelmek, nyilatkozatok, vagy jogorvoslatok ugyanezen határidőn belül a másik szerződő állam illetékes hatóságánál, teherviselőjénél vagy egyéb illetékes intézményénél is benyújthatók.

(4) E cikk alkalmazása során a felsorolt hivatalok ezeket a kérelmeket, nyilatkozatokat vagy jogorvoslatokat közvetlenül, vagy a Szerződő Felek összekötő szerveinek közvetítésével haladéktalanul a másik Szerződő Fél megfelelő illetékes hatóságához, teherviselőjéhez vagy más illetékes intézményéhez továbbítják.

38. cikk

Kapcsolattartás és a hivatalos nyelvek

(1) A két Szerződő Fél illetékes hatóságai, teherviselői és összekötő szervei jelen Egyezmény alkalmazása érdekében kölcsönösen közvetlen kapcsolatot alakítanak ki egymás között és mindazokkal a személyekkel vagy meghatalmazottaikkal, akik az eljárásban részt vesznek.

(2) Jelen Egyezmény alkalmazása során a magyar vagy a horvát nyelv használható.

39. cikk

Adatvédelem

(1) Amennyiben, mindkét szerződő államban érvényes jogszabályok tiszteletben tartása mellett jelen Egyezmény alapján személyes adatok kerülnek átadásra, az alábbi rendelkezések érvényesek:

a) A jelen Egyezmény és a hatálya alá tartozó jogszabályok végrehajtására vonatkozóan az adatok átadása a fogadó szerződő állam illetékes hatóságai számára megengedett. Az adatokat fogadó szerződő állam ezen célokra feldolgozhatja és felhasználhatja. Egyébként az adatok más szerveknek történő átadása kizárólag a küldő szerv előzetes egyetértésével, a reá vonatkozó hazai jogszabályokkal összhangban engedélyezett.

b) Az adatátvevő kérésre és egyedi esetekben is értesíti a küldő hatóságot, mely céllal és milyen eredménnyel használta fel az elküldött adatokat.

c) Az adatküldő hatóságnak figyelemmel kell lenni a megküldött adatok pontosságára, valamint az adatszolgáltatás célja szempontjából való szükségességére. Eközben gondoskodni kell ezen szerződő állam belső jogszabályi előírásainak megfelelően az adattovábbítás letiltásáról. Amennyiben megállapítást nyer, hogy pontatlan adatok vagy olyan adatok kerültek átadásra, amelyek a küldő szerződő állam jogszabályai alapján nem lehettek volna kiadhatók, azt haladéktalanul jelenteni kell az adatokat átvevő hatóságnak. Az átvevő hatóságnak kötelessége ezen adatok kijavítása vagy megsemmisítése.

d) Azon személyt, akire az adatok vonatkoznak, kérelmére a róla szóló adatokról és azok felhasználási céljáról, a felhasználás jogcíméről és határidejéről, valamint azon személyek köréről, akiknek az adatokat megküldték, vagy megküldik, továbbá az adatszolgáltatás céljairól értesíteni kell. Egyébként ezen személy személyes adatairól való tájékozódásra való joga azon szerződő fél belső jogrendjének hatálya alá tartozik, amelynek a szervétől a

tájékoztatást kéri. Mind az adatátvevő, mind az adatátadó fél köteles – az érintett kérelmére – az általa kezelt helytelen adatot helyesbíteni, illetőleg a jogellenesen kezelt adatot törölni. A helyesbítésről vagy törlésről a másik felet haladéktalanul értesíteni kell.

e) Amennyiben az egyik szerződő állam hatósága ezen Egyezmény alapján eljuttatta a személyes adatokat, a másik szerződő állam hatósága, amely átvette azokat, a megkárosított személyre nézve, a maga nemzeti jogszabályai szerinti felelősség alóli mentesülés céljából nem hivatkozhat arra, hogy az eljuttatott adatok pontatlanok voltak. Amennyiben az adatokat fogadó hatóság a pontatlanul megküldött adatok felhasználásával keletkezett károkat megtéríti, az adatokat küldő hatóság az azokat átvevő hatóságnak megtéríti a kifizetett kár teljes összegét.

f) Az átvett személyes adatokat meg kell semmisíteni, ha az adatokat átvevő szerződő fél jogszabályai alapján azok az átadás céljából szükségtelenné válnak.

g) Az adatokat átadó hatóság és az adatokat átvevő hatóság köteles nyilvántartani a személyes adatok megküldését és átvételét.

h) Az adatokat átadó hatóság és az adatokat átvevő hatóság köteles az átadott személyes adatokat hatékonyan védeni az illetéktelen hozzáféréstől, az illetéktelen megváltoztatástól és az illetéktelen közzétételtől.

i) A Szerződő Felek biztosítják, hogy az érintettek adatvédelemmel kapcsolatos jogaik megsértése esetén az adatkezeléssel érintett Szerződő Fél jogalkotása szerint független bírósághoz vagy más hatósághoz fordulhassanak, illetőleg egyéb módon jogorvoslattal élhessenek.

(2) Jelen cikk (1) bekezdésében foglaltak egyaránt vonatkoznak a vállalati titkokra és az üzleti titkokra.

40. cikk

Valuta és az elszámolási árfolyam

(1) A jelen Egyezmény rendelkezései értelmében az ellátásnyújtásra illetékes teherviselők, a jogosultak számára a pénzbeli ellátás elszámolását és kifizetését az illető Szerződő Fél hivatalos valutájában teljesítik.

(2) A jelen Egyezmény alapján a jogosultakat megillető ellátások és a teherviselők közötti térítések kifizetését a másik Szerződő Fél területére konvertibilis valutában kell teljesíteni.

41. cikk

Hátralékok visszatartása

Amennyiben az egyik Szerződő Fél teherviselője a jogosultnak magasabb ellátást fizetett egy olyan időszakra, amelyre a másik Szerződő Fél teherviselője köteles megfelelő ellátást nyújtani, úgy az első Szerződő Fél teherviselőjének kérelmére a második Szerződő Fél teherviselője ellátási kötelezettsége hátralékának kifizetését az első Szerződő Fél teherviselője által követelt összegig visszatartja és ezt az összeget neki közvetlenül kifizeti.

42. cikk

Jogviták rendezése

(1) A jelen Egyezmény értelmezéséből és alkalmazásából eredő jogvitákat az illetékes hatóságok megállapodás útján rendezik.

(2) Amennyiben a jogvita az (1) bekezdés szerint nem rendeződik, az egyik Szerződő Fél Kormányának indítványára az ügyet döntőbíróság elé terjesztik.

(3) A döntőbírást esetenként hívják össze. Mindkét Szerződő Fél Kormánya kinevez egy tagot, és a két tag közös megegyezéssel választ elnököt egy harmadik ország állampolgára személyében, akit a két Szerződő Fél Kormánya megerősít. A tagokat két hónapon belül, az elnököt pedig három hónapon belül kell kinevezni, miután az egyik Szerződő Fél Kormánya értesítette a másik Szerződő Fél Kormányát arról, hogy a vitás ügyet döntőbírást elé kívánja terjeszteni.

(4) Amennyiben a (3) bekezdésben felsorolt határidőket nem tartják be, más megegyezés hiányában bármelyik Szerződő Fél Kormánya kérheti az Emberi Jogok Európai Bíróságának elnökét, hogy eszközölje a szükséges kinevezéseket. Amennyiben az Emberi Jogok Európai Bíróságának elnöke az egyik Szerződő Fél állampolgára, vagy más okból akadályoztatva van, a kinevezéseket az elnökhelyettes eszközöli. Amennyiben az elnökhelyettes is az egyik Szerződő Fél állampolgára, vagy ő is akadályoztatva van, a kinevezéseket a bíróságnak a rangja szerint öt követő tagja eszközöli, aki egyik Szerződő Félnek sem állampolgára.

(5) A döntőbírást döntéseit szavazattöbbséggel hozza meg a jelen Egyezmény és a nemzetközi jog elvei alapján. A bírósást döntései kötelező érvényűek és ellenük jogorvoslatnak helye nincs.

(6) A döntőbírástba az általa kinevezett tag költségeit mindegyik Szerződő Fél maga viseli. Az elnök költségeit, valamint az eljárástsal kapcsolatos egyéb költségeket a Szerződő Felek egyenlő arányban viselik. A döntőbírást a költségek viseléséről másként is határozhat.

(7) Egyéb, ezen cikkben nem szabályozott kérdésestben adóntőbírást maga dönt, és az eljárás szabályairól maga rendelkezik.

V. RÉST

Átmeneti és záró rendelkezések

43. cikk

Ellátásra való jogosultsást

(1) Jelen Egyezmény a hatálybalépése előtt keletkezett biztosítási eseményekre is vonatkozik.

(2) A jelen Egyezmény hatályba lépése előtt hozott döntések a jelen Egyezmény alkalmazását nem akadályozzák.

(3) Azoknak a személyeknek az ellátásra vonatkozó igénye, akiknek az igényét korábban visszautasították, vagy jelen Egyezmény hatályba lépése előtt határozták meg, az ellátásuk iránti kérelem kérésükre ismételt elbírálás alá kerülhet a jelen Egyezmény értelmében. Az ismételt elbírálás hivatalból is történhet. Ez semmi esetre sem vezethet a biztosított korábbi jogainak csökkentéséhez.

(4) A jelen Egyezményen nem alapulhat ellátás iránti igényjogosultsást a hatálybalépése előtti időszakra vonatkozóan.

(5) Az ellátásra való igényjogosultsást megállapítása során, a jelen Egyezmény értelmében, figyelembe kell venni azokat a biztosítási időket és más tényeket, amelyek a Szerződő Felek jogszabályainak megfelelően a jelen Egyezmény hatályba lépése előtt keletkeztek.

(6) Az 1956. május 29. előtt megszerzett időknél tekintendő biztosítási időket azon Szerződő Fél jogszabályai szerint kell elismerni, amelynek a területén az érintett személy lakóhelye ezen a napon volt.

44. cikk

Jelen Egyezmény hatályba lépése

A Szerződő Felek diplomáciai úton értesítik egymást a jelen Egyezmény hatályba lépéséhez szükséges hazai jogi előírások teljesítéséről. A Egyezmény a diplomáciai úton történt utolsó értesítés kézhezvételének hónapját követő második hónap első napján lép hatályba.

45. cikk

Az Egyezmény időbeli hatálya

(1) Jelen Egyezményt a Szerződő Felek határozatlan időre kötik. Mindkét Szerződő Fél jogosult a jelen Egyezményt diplomáciai úton, írásban a naptári év utolsó napjával, hat hónapos határidő betartásával felmondani.

(2) Felmondás esetén a jelen Egyezmény rendelkezései a megszerzett jogosultságok tekintetében továbbra is érvényesek, és azokat alkalmazni kell a folyamatban lévő ügyekre is, a biztosított külföldön való tartózkodásával kapcsolatos korlátozó rendelkezésekre való tekintet nélkül.

46. cikk

A korábban hatályos Egyezmény hatályon kívül helyezése

(1) Jelen Egyezmény hatályba lépésével a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság között állampolgáraik szociális biztonságával kapcsolatos kérdések rendezése tárgyában Budapesten, az 1957. évi október hó 7. napján kötött Egyezmény hatályát veszti a Horvát Köztársaság és a Magyar Köztársaság között.

(2) Jelen cikk (1) bekezdése nem vonatkozik a Magyar Népköztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság között az állampolgáraikkal kapcsolatos kérdések rendezése tárgyában Budapesten 1957. október 7-én aláírt Egyezmény alapján megszerzett jogokra. Ugyanez érvényes azokra a jogokra is, amelyek megszerzése folyamatban van, és azokra az időszakokra vonatkoznak, amelyben a hivatkozott Egyezmény hatályban volt.

Ennek hitelül a Meghatalmazottak jelen Egyezményt aláírták.

Készült Budapesten, 2005. február 8-án, két eredeti példányban, magyar és horvát nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

**A Magyar Köztársaság részéről
részéről**

A Horvát Köztársaság